

אני רץ, אני הייב להספיק...

על המחנה נדלק ירח
על המאהל כוכב זורח
והזמן כמו גומי מתמרר
ליל שבת בלי טעם ובלי ריח
והשקט את הלב קורע.

איזו מן שלוחה ולא עושים שום דבר
איזו מן שלוחה ועוד שבוע עבר.

השבת בכלל אינה עוברת
כבר קראנו את עיתון הערב
שרנו כבר שירי מגל וחרב
כבר תפרנו את החור בגרב
ופתרנו תשבצים בלי הרף

איזו מן שלוחה...

אף מכתב ממך עוד לא הגיע
עוד מעט המפקד יופיע
ויחזור ודאי שוב להבטיח
בקרום לרגילה אגיע
שתיקני שוב שניים ביציע.

איזו מן שלוחה...

הרבנית נריה נולדה בליטא ועלתה ארצה בשנת 1935. בתחילת שנות ה-50 נישאה לרב נריה, מייסד וראש ישיבות "בני עקיבא". בתחילת שנות ה-50 הקימה בית ספר לנוער ממשפחות מצוקה ונהל אותו בהתנדבות למעלה מעשור. בשנת 1981 כתבה ופרסמה חוברת בשם "נישואין של אושר" העוסקת בטהרת המשפחה ומאז החוברת מופצת על ידי מועצות דתיות רבות לכלות ביום אופתן. כמו כן הייתה חברה הנהלה של תנועת "אמונה" וממתוויו דרכה.

לאחר פטירת בעלה עסקה בסידור ושמירת כתביו, שאלקם טרם פורסמו. במקביל התמטעה לאברה בנהלת פרויקט "לאורו נלך".
בשנת 2006 זכתה באות הנשיא למתנדב

"ישיב יעקב בארץ כנען"

רש"י: 'ביקש יעקב לישב בשלווה, קפץ עליו רוגזו של יוסף!'

יצדיקים אין להם מנוחה. אחר שהשלימו לאכה אחת, עוד מלאכה אחרת לפניהם ואחר שעלו עלייה אחת, עוד עלייה אחרת לפניהם. ילכו מחיל אל חיל. לא היה יכול יעקב לישב בשלווה בבית אביו. דרך משלו יש לו לסלול, עוד לא השלים את מלאכתו...!

(הרב סבתו)